

Právní argumentace: korektní i nekorektní způsoby vyvozování závěrů

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá problematikou právní argumentace a jejího významu v kontextu tuzemského právního prostředí. Právní argumentace představuje klíčový prvek v procesu realizace práva, včetně fáze jeho nalézání, a má zásadní vliv na legitimitu rozhodování orgánů aplikujících právo. Cílem této práce je tak poskytnout ucelený této problematice, pokud možno v celé její šíři. Argumentace je v textu pojata široce jako předkládání důvodů pro určité tvrzení s cílem přesvědčit adresáta k přijetí takového tvrzení. V tomto pojetí jsou proto zahrnuty jak správné, korektní, způsoby argumentace, tak i ty nekorektní. V práci je tak usilováno o definici hranice mezi korektní a nekorektní argumentací a identifikaci kritérií pro hodnocení korektnosti argumentace.

První část práce situuje právní argumentaci do kontextu procesu realizace práva a zkoumá její roli při nalézání práva a zajištění legitimacy procesu. Druhá část se pak zaměřuje na samotnou argumentaci, definuje její podstatu a specifika v právním kontextu, včetně soudcovské argumentace. Třetí část se zabývá hodnocením korektnosti argumentace a navrhuje racionalitu jako vůdčí kritérium pro rozlišení mezi korektními a nekorektními způsoby argumentace. Poslední část navazuje s představením argumentu jako základní jednotky argumentace. Analyzuje různá dělení argumentů, včetně dělení založeném na logice na deduktivní a induktivní argumenty či podle způsobu jejich použití v právu. Táto část se věnuje také hodnocení jednotlivých argumentů, které je odvislé od jejich druhu ale také od specifického kontextu, ve kterém jsou použity, stejně jako je tomu i u hodnocení argumentace.

Zamýšleným výsledkem diplomové práce je podání uceleného přehledu problematiky právní argumentace, zdůraznění jejího významu v právu a navržení kritérií pro její korektní použití.

Klíčová slova

Právní argumentace, argument, korektnost, racionalita